

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.042/2021/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda (Helység5, cím: dr. Fodor Tímea ügyvéd) által képviselt felperes neve (cím3.) felperesnek – a Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (Helység6, cím; dr. Kovács Loránd ügyvéd) által képviselt Alperes1 (cím1.) I. rendű és a alperes2 (cím2.; cégjegyzékszám:Cg.00-00-000000) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 10.P.21.216/2020/12. sorszámu ítélete ellen az alperesek által 15. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi a II. rendű alperest, hogy az illetékhatóság külön felhívásában közölt időben és módon fizessen meg a Magyar Államnak 48 000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítéltábla kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 3240 (háromezer-kettőszáznegyven) forint általános forgalmi adót tartalmazó 15 240 (tizenötezer-kettőszáznegyven) forint ügyvédi képvisellel felmerült másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A I. rendű alperes internetes hírportálnak a felelős kiadója a II. rendű alperes.

[2] 2020. napján a www.....hu internetes oldalon a <https://link címe/> linken „bevezető” bevezetővel – majd kinagyított és kiemelt betűkkel írva – „cikk címe” főcímmel – E-ban a járványhelyzet alatt több tízmillióért kötöttek szerződést Czeglédyékkel” lead címmel, a több részre tagolódó cikk első részében az alábbi, felperest érintő írás jelent meg.

„Miközben több ellenzéki vezetésű településen, kerületben jut pénz zsíros megbízási szerződésekre, megemelt vezetői fizetésekre vagy megkérdőjelezhető fejlesztésekre, más területen megszorítanak. Van, ahol egy sor önkormányzati dolgozó – köztük óvodapedagógusok – bérét csökkentették, egyik-másik helyen jelentősen – írja a Magyar Nemzet.

A vírus elleni küzdelem helyett a párttárs ügyvédi irodáját tömök ki tízmilliókkal – így kommentálta korábban a lapnak B. I. kormánypárti országgyűlési képviselő a Fidesz e-i szervezetének elnöksége nevében, hogy N P., a kerület DK-s polgármestere csaknem 30 millió forintos szerződést kötött a Czeglédy és Társai Ügyvédi Irodával. A fideszes politikus úgy fogalmazott: a szerződés megkötése nem volt indokolt, amit felelőtlen gazdálkodásnak is minősített a parlamenti képviselő.

Az ügyben a kormányhivatal vizsgálatot indított, és megállapította, N. törvényt sértett, amikor a szerződést megkötötte. Ezt a kormányhivatal azzal indokolta, hogy N. a veszélyhelyzet idején fennálló jogköreire hivatkozva átruházott hatáskörben, polgármesteri döntésként kötötte meg a szerződést. Abból ugyanis kitűnt, hogy tartalma általános feladatellátásra vonatkozik, ebből következően az a veszélyhelyzetben jelentkező feladatokon túlmutat.

A kormányhivatal törvényességi felhívásában felszólította a polgármestert, harminc napon belül szüntesse meg a törvénysértést, és helyezze hatályon kívül a döntésről szóló jogsértő határozatot. A Gy. család és a DK ügyvédjének irodájával kötött szerződés annak tükrében is megdöbrentő, hogy a Magyar Nemzet információi szerint a kerületben dolgozó óvodapedagógusoknak, a megváltozott munkabeosztások következményeként, csökkenhetett a fizetésük. Annyi azonban biztos, hogy az éves szinten 100 ezer forintos ruhapénzt és a korábban szociális területen és óvónőknek adott E-p-ot már a veszélyhelyzet elrendelése előtt megszüntették.”

A felperes – az E-sal foglalkozó első részben található – sérelmesnek tartott közlések miatt postai úton helyreigazítási kérelmet küldött I. rendű alperes szerkesztőségnek címezve az alábbi tartalommal:

Kérte az I. rendű alperestől, - a sérelmezett médiatartalomhoz hasonló módon és terjedelemben, közvetett és/vagy közvetlen kommentár nélkül történő - 5 napon belüli közlést a www.....hu honlapon oly módon, hogy a helyreigazító közlemény (helyreigazítás) az eredeti, <https://link címe/> linken a cím alatt, a lead felett – legalább 30 napig elérhető módon, vagy addig, amíg az eredeti, kifogásolt cikk hozzáférhető – és a www.....hu kezdőoldalának legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben és ugyanolyan betűtípusban, ahogyan a sérelmezett cikk címe a kezdőoldalon megjelenítésre került, jelenjen meg 24 óra időtartamban az alábbi cím, amelyre kattintással az eredeti cikk és az abba foglalt alábbi helyreigazító közlemény legyen elérhető.

„Helyreigazítás: Felperesről valótlanúságot híreszteltünk. 2020. napján a www.....hu online felületünkön közzétett „cikk címe” című online cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes egy sor önkormányzati dolgozó – köztük óvodapedagógusok – bérét csökkentette, továbbá valótlanul híreszteltük, hogy felperes neve az éves szinten 100 ezer forintos ruhapénzt és a korábban szociális területen és óvónőknek adott E-p-ot már a veszélyhelyzet elrendelése előtt megszüntette.”

A helyreigazítási kérelemben részletesen tájékoztatta az alperest az önkormányzati dolgozóknak, óvodapedagógusoknak 2019-ben és 2020-ban járó juttatásokról is.

A felperes által 2020.....-én postára adott helyreigazítási kérelmet az I. rendű alperes tértivevénnnyel igazoltan átvette 2020.....-án.

A kérelemben foglaltaknak I. rendű alperes nem tett eleget helyreigazítást nem közölt.

A felperes a Fővárosi Törvényszéken P.21.721/2020. számon 2020.....-én pert indított.

[3] A felperes keresetében kérte kötelezze a törvényszék az I. rendű alperest helyreigazító közlemény közzétételére és pedig az alábbi feltételekkel:

Az I. rendű alperes a helyreigazító közleményt a sérelmezett médiatartalomhoz hasonló módon és terjedelemben, közvetett és/vagy közvetlen kommentár nélkül, öt napon belül tegye közzé a www.....hu honlapon olyan módon, hogy a helyreigazító közlemény, helyreigazítás az eredeti a <https://link címe/> linken a cím alatt, a lead felett – legalább 30 napig, illetve addig míg az eredeti kifogásolt cikk hozzáférhető, és a www.....hu kezdőoldalának legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben és ugyanolyan betűtípusban, ahogyan a sérelmezett cikk címe a kezdőoldalon megjelenítésre került, jelenjen meg 24 óra időtartamban az alábbi cím, amelyre kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt helyreigazító közlemény elérhető: „Helyreigazítás: Felperesről valótlanúságot híreszteltünk”:

„Helyreigazító közlemény:

2020. napján a www.....hu online felületünkön közzétett: „cikk címe” című online cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes egy sor önkormányzati dolgozó – köztük óvodapedagógusok – bérét csökkentette, továbbá valótlanul híreszteltük, hogy felperes az

éves szinten százezer forintos ruhapénzt és a korábban szociális területen és óvónőknek adott E-p-ot már a veszélyhelyzet elrendelése előtt megszüntette”.

A felperes a keresetét az I. rendű alperessel szemben a Sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1)-(2) bekezdésére, a Pp. 495.§ (2) bekezdés c) pontjára és a Pp. 496. § (1) bekezdésére alapította.

A sajtótermék fogalma körében felhívta az Smtv. 1. § 6. pontját.

Hivatkozott arra, hogy a sajtószerv felelősségét nem zárja ki, hogy más szerkesztőség cikkét, vagy más által elmondottakat, leírtakat veszi át, ugyanis a valótlan tény híresztelése is tényállászerű jogsértő magatartás.

Utalt a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) PK. 14. szám alatti állásfoglalásának I. pontjára: "A sajtóközlemény kifogásolt tényállításának valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani.

Az olyan sajtóközlemény valóságát is általában a sajtószerv köteles bizonyítani, amely híven közli más személy tényállítását, nyilatkozatát, vagy átveszi más szerv (sajtószerv) közleményét".

A felperes az I. rendű alperesi közlést valótlannak és jogsértő tartalmúnak ítélte. Elsősorban a sajtóközlés azon részét sérelmezte, hogy E-ban az ellenzéki vezetésű kerületben más területen megszorítanak, egy sor önkormányzata dolgozó, köztük óvodapedagógusok bérét csökkentették. Sérelmezte a felperes azt az I. rendű alperesi közlést is, hogy a kerületben dolgozó óvodapedagógusoknak a megváltozott munkabeosztások következményeként csökkenhetett a fizetésük. Ugyanígy sérelmezte azt a közlésrészt is, hogy annyi biztos, hogy az éves szinten 100 000 forintos ruhapénzt és a korábban szociális területen és óvónőknek adott E-p.-ot már a veszélyhelyzet előtt megszüntették.

A felperesi álláspont szerint a cikkben írtak egyértelműen vonatkoznak konkrétan felperesre, hiszen a cikk harmada felperesről szól és már a lead-ben is megnevezésre került E. A valótlan híreszteléseket nem teszi jogszerűvé a felperesi álláspont szerint az a körülmény, hogy a cikk címében és bevezető részében elvettek, valamint megszorítanak és csökkentették ígék, egy soron következő mondatban feltételes módra „szelídülnek”.

Hivatkozott a felperes arra, hogy a joggyakorlat alapján a cikk címe önálló életet él, felkelti az olvasó figyelmét, orientálja őt azzal, hogy már a címben egyértelművé teszi a szerkesztőség, hogy a cikk felperesről szól. A felperes részletezte, hogy a helyreigazítani kért valótlan tényekkel szemben melyek a valós tények.

[4] Az alperesek felperes keresetével szemben támasztott ellenkérelmükben kérték a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását. Az alperesi álláspont szerint a felperes által sérelmezett cikkből hiányzik a valótlan tényállítás. Az Smtv. 12. §-ában foglalt feltételek nem állnak fenn, mert a sérelmezett cikk nem állít olyat, hogy a felperes csökkentette egy sor önkormányzati dolgozó, köztük az óvodapedagógusok bérét, így a helyreigazítás ezen része előzmény nélküli, tehát alaptalan. Az alperesi vélekedés szerint a sérelmes cikk csak annyit tartalmaz a felperesi önkormányzat vonatkozásában, hogy az óvodapedagógusoknak a megváltozott munkabeosztások következményeként csökkenhetett a fizetésük, azt a cikk nem tartalmazza, hogy egy sor önkormányzati dolgozó bérét a felperes csökkentette. Az óvodapedagógusok fizetés-csökkenését – és nem csökkentését – is csupán párhuzamba helyezi a cikk azzal, hogy mindeközben a felperes nagyértékű ügyvédi megbízási szerződést kötött. Az alperes hivatkozása szerint a felperes részéről téves az a hivatkozás, hogy a cikk bevezetőjében foglaltak minden önkormányzatra vonatkoznak. A teljes cikk elolvasásakor ugyanis kiderül, hogy mely önkormányzatokról szól a cikk és ezeknek milyen lépéseit kritizálja a szerző. A teljes cikk elolvasása után tehát kiderül az olvasó számára, hogy az I. rendű alperes nem állította a cikkben, hogy egy sor önkormányzati dolgozó, köztük az óvodapedagógusok bérét csökkentette a felperes.

Emellett az alperes kifogásolta az ellenkérelmében a helyreigazítás felperes által kért végrehajtási módját is. Az megalapozatlan és eltúlzott, hogy a kezdő oldal legelején történjék 24 órán keresztül a közzététel, hiszen a sérelmezett közlések nem szerepeltek a főoldalon.

Emellett a helyreigazító szövegrész alperesi álláspont szerint meghaladja a helyreigazítás kereteit, nem áll összhangban a helyreigazító cikk tartalmával, előzmény nélküli, tehát alaptalan.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével az I. rendű alperest a keresettel azonos tartalommal, annak mindenben helyt adva marasztalta. Marasztalta továbbá a II. rendű alperest a felperesi ügyvédi képvisellel felmerült perköltésben is és kötelezte a perrel felmerült kereseti illeték viselésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában rámutatott arra, hogy a perben kizárólag a helyreigazítási kérelemmel érintett tények valótlán híresztelését vizsgálta. A felperes által kért helyreigazítás két tényre vonatkozott: egyrészt, hogy a felperes egy sor önkormányzati dolgozó – köztük az óvodapedagógusok – bérét csökkentette, másrészt pedig, hogy a már a vészhelyzet elrendelése előtt megvonta a 100 000 forintos évi ruhapénzt, illetve a szociális területen és az óvónőknek adott E-p-ot.

Mint kifejtette a Pp. 203. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapján az ellenkérelemben alperes által nem vitatott felperesi tényállítások, illetve jogállítások nem vitatottak tekintendők.

E jogszabályhelyekre hivatkozva vonta le az elsőfokú bíróság azt a jogkövetkeztetést, hogy az a felperesi tényállítás valónak fogadandó el a bíróság számára, hogy az újságcikk azt híresztelte a felperesről, hogy már a vészhelyzet elrendelése előtt megvonta az évi 100 000 forintos ruhapénzt az önkormányzat az óvónőktől, illetve a szociális területen dolgozóktól. Ugyancsak nem vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy a kifogásolt fent említett tényállítás megfelel-e a valóságnak, mivel az alperes ennek a felperesi tényállításnak a valóságtartalmát sem vitatta. A törvényszék álláspontja szerint a perben kizárólag az volt vizsgálható, hogy a felperes személye visszakövetkeztethető-e a perbeli újságcikkből a körben, hogy a felperes csökkentette egy sor önkormányzati dolgozó – köztük az óvodapedagógusok – bérét.

E vizsgálat körében az elsőfokú bíróság osztotta a felperesi jogi álláspontot, különös tekintettel a PK 12. számú polgári kollégiumi állásfoglalás II. pontjában megfogalmazottakra. E körben rámutatott arra, hogy a törvényszék a sajtóközleményt a maga egészében vizsgálta. A kifogásolt közléseket és kifejezéseket pedig nem formális megjelölésük, hanem valóságos tartalmuk szerint vette figyelembe és a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésében is értékelte. Ezen értékelésnél pedig tekintettel volt a társadalmilag kialakult közfelfogásra is, azaz hogy az újságcikk értékelése az átlagolvasó szemszögéből kell, hogy történjék. Rámutatott, hogy az újságcikk címe azt állítja, hogy a polgármesterek, azaz nem a felperes vettek el az óvónők pénzéből. A cím alatt található alcím pedig rögzíti, hogy E-ban a járványhelyzet alatt több tízmillió forintért kötöttek szerződést Czeglédyékkel. Ezt követően az újságcikk első bekezdése a felperes megnevezése nélkül tényként állítja, hogy több ellenzéki vezetőség területben jut pénz zsiros megbízási szerződésekre, míg van ahol egy sor önkormányzati dolgozó – köztük óvodapedagógusok – bérét csökkentették, egyik-másik helyen jelentősen. Mint az ítélet rámutat ebben a mondatban sem jelölték meg konkrétan a felperest. Ezt követően azonban konkrétan nevesítik a felperest, mint ellenzéki vezetőség terület DK-s polgármesterét, aki csaknem 30 millió forintos szerződést kötött a Czeglédy és Társai Ügyvédi Irodával. Az újságcikk negyedik bekezdésének utolsó mondata pedig a Czeglédy és Társai Ügyvédi Irodát a Gy.-család és a DK ügyvédi irodájaként minősíti azzal, hogy ezen megbízási szerződés nagyságrendje azért is megdöbbentő; mivel a területben dolgozó óvodapedagógusoknak a megváltozott munkabeosztásuk következményeként csökkenhetett a fizetésük. Tényként rögzíti továbbá az újságcikk és itt az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nyilvánvalóan az E-ban dolgozó óvodapedagógusokra és szociális területen

dolgozókra utal, hogy az éves szinten 100 000 forintos ruhapénzt és az E-p-ot már a veszélyhelyzet elrendelése előtt megszüntették.

Az újságcikk nevesíti, hogy a felperes kötött zsíros ügyvédi megbízási szerződést, majd a felperes megnevezése nélkül állítja, hogy ahol ilyen ügyvédi megbízási szerződést kötöttek, ott csökkentették az önkormányzati dolgozók bérét, ami viszont egyértelműen a felperes személyére vonatkozó tény híresztelése. Emellett az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy önmagában az, hogy az újságcikk negyedik bekezdésében a csökkentett szót, míg az újságcikk első bekezdésében a csökkentették kifejezést használják, azon nem változtat, hogy az első bekezdésben tényként állították a bércsökkentést. E körben felhívta a PK 14. számú polgári kollégiumi állásfoglalás I. pontját, melynek értelmében a sajtóközlemény kifogásolt tényállításának valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani. A perben azonban erre nem került sor, mivel a per tárgyát képező újságcikkben az I. rendű alperes a Magyar Nemzetre, mint hírforrásra hivatkozva híresztelte a sérelmezett tényeket, így az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján állapította meg a tény híresztelését a törvényszék.

Az alperesek ellenkérelmének a helyreigazító közlemény közzétételének a módjával és időtartamával kapcsolatos kifogásait nem tartotta alaposnak. Megítélése szerint indokolt 24 órán keresztül a helyreigazító közlemény, mely körben elfogadta a felperes érvelését, miszerint a rendszeres újságolvasók különböző időpontokban látogatják a www.....hu internetes felületet.

[6] Az elsőfokú ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján kérték az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként, hogy a helyreigazító közleményből azt a szövegrészt, hogy a „valótlanul híreszteltük, hogy felperes neve egy sor önkormányzati dolgozó – köztük – óvoda-pedagógusok bérét csökkentette” mellőzze.

A fellebbezés indokai szerint az elsőfokú bíróság ítélete megsértette az Smtv. 12. § (2) bekezdésében írt anyagi jogszabályi rendelkezést, tekintettel arra, hogy a felperesre nézve a fellebbezésben kifogásolt valótlan tényállítást a cikk nem tartalmazza. Ezzel szemben kifejezetten az a per tárgyát képező cikk tartalma, hogy a J. D vezette Ó.-n történt meg, hogy csökkent az óvodai és önkormányzati dolgozók fizetése. A felperes vonatkozásában önkormányzati dolgozói fizetés-csökkentésről egyáltalán nem ír a cikk, az óvodapedagógusok vonatkozásában pedig szintén nem csökkentésről ír, hanem arról, hogy a megváltozott munkabeosztások következményképpen csökkenhetett a fizetésük. E kettő azonban nem ugyanaz. Mindezek alapján az alperesek fellebbezési álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg az alperes helyreigazítási kötelezettségét a fellebbezési kérelemben kifogásolt szövegrész vonatkozásában.

[7] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. A felperes fenntartotta az ellenkérelmében a már a kereseti kérelmében megfogalmazott indokait és újból idézte a fellebbezésben hivatkozott alperesi cikkben szereplő híreszteléssel összefüggő álláspontját.

A felperes az ellenkérelmében felidézte a fellebbezéssel érintett alperesi sajtóközleményrészét, külön kiemelve, hogy az az alábbiakat tartalmazta:

„Ezek a polgármesterek vettek el az óvónők pénzéből.

Miközben több ellenzéki vezetésű településen, kerületben jut pénz zsíros megbízási szerződésekre, megemelt vezetői fizetésekre vagy megkérdőjelezhető fejlesztésekre, más területen megszorítanak. Van ahol egy sor önkormányzati dolgozó – köztük óvodapedagógusok – bérét csökkentették, egyik-másik helyen jelentősen.”

E közlésrészrel összefüggésben a felperesi álláspont továbbra is az volt, hogy ezek a mondatok nem arról szóltak, hogy a megváltozott munkabeosztás következményeként

csökkenthetett az óvónők fizetése. Utóbbi közlés kétségtelenül megjelenik a cikk későbbi részében, mint önálló közlés, csak hogy a kifogásolt tartalom nem a csökkenés, hanem a csökkentés kifejezést tartalmazza. A csökkentés és a csökkenés pedig két külön értelmű fogalom. A csökkentés egy szándékos magatartás, ezt valaki okozza, míg a csökkenés lehet külső körülmény következménye is, akár adott esetben valóban a munkabeosztás megváltozása is. Azonban a cikk címe és felvezető része a baloldali városvezetéshez és kifejezetten a polgármesterhez kötik a bérek csökkentését, amely tartalmában nem egyezik meg a munkabeosztás miatti csökkenéssel, így a cikk csökkenésre vonatkozó, feltételes módba tett közlése nem jelenti a cikk címében és lead-jében foglalt közlések magyarázatát, kifejtését, azok tompítására nem volt alkalmas, már csak a cikk címének jogi megítélésére vonatkozó alkotmánybíróági gyakorlat alapján sem.

A felperesnek másodfokú perköltségigénye is volt a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet szerint, melyet csatolt költségjegyzékkel számított fel.

[8] Az ítéltábla álláspontja szerint az alperesi fellebbezés nem alapos.

[9] Az ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül és a fellebbezési kérelem korlátai között bírálta felül, figyelemmel a Pp. 376. § (1) bekezdésében és 370. § (1) bekezdésében foglaltakra.

[10] Az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét tekintettel arra, hogy az érdemben helyes volt.

[11] Az elsőfokú bíróság a tényállást megalapozottan állapította meg, érdemben abból helyes jogkövetkeztetést vont le, így döntése helytálló.

Az alperesi fellebbezés korlátaira figyelemmel a másodfokú eljárás tárgya már kizárólag az volt, hogy fennáll-e az anyagi jogi feltétele az elsőfokú bíróság ítéletében szereplő helyreigazító közlemény azon része közzétételének, miszerint „valótlanul híreszteltük, hogy felperes neve egy sor önkormányzati dolgozó – köztük óvodapedagógusok – bérét csökkentette.”

A másodfokú bíróság e körben utal arra, hogy az alperesnek mind az elsőfokú eljárásbeli védekezése, mind pedig a fellebbezése tartalma miatt nem volt jelentősége annak, hogy a kifogásolt sajtóközlemény tényállítását, illetve annak valóságát ki köteles bizonyítani. Az alperes ugyanis végig arra hivatkozott, hogy nem tett tényállítást a felperesre nézve – legalábbis olyat nem, amit a felperes kifogásol, így már csak azért sem kellett bizonyítania a tényállítását, mert álláspontja szerint nem tett ilyet.

Ugyancsak nem volt jelentősége a per eldöntése szempontjából a felperes keresetösségi jogával összefüggő, az Smtv. 12. § (1) bekezdésére hivatkozással tett, keresetösségi jogra való vélt hivatkozásnak. Valójában ugyanis az alperes sem hivatkozott arra, hogy a felperesnek nincs keresetösségi joga ebben a perben, csupán azt állította, hogy a cikkből hiányzik a helyreigazítás legfontosabb feltétele, a tény állítása, illetve híresztelése – legalábbis a felperesre vonatkozóan.

Ugyanakkor a fent említett helyreigazító közlemény közzétételének elrendelhetősége szempontjából az alábbiaknak van jelentősége.

A már többször idézett Smtv. 12. § (1) bekezdése kimondja, hogyha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tény állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, kérheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy mely tényállítása valótlan, megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

A szintén már idézett PK 12. számú állásfoglalás II. pontja szerint pedig a sajtóhelyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, a kifogásolt

közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a kialakult közfelfogásra is.

Az Alkotmánybíróság e körben (IV/1063/2017.) kimondta, hogy egy cím nem egy a közlésben érintett mondatok, iratok közül, hanem az érintettek figyelmének a felkeltésére alkalmas közlésrész, ezért nem vitásan egy internetes cikknek a címe önálló jogi jelentőséggel is bír ...

Ezek azok a szabályok, amiket össze kellett vetni a per eldöntéséhez szükségesen a keresettel, majd később a fellebbezéssel kifogásolt közlemény tartalmával.

E tekintetben a másodfokú bíróság pedig osztotta a fellebbezési ellenkérelemben kifejtett álláspontot, miszerint alapvető jelentőséget kellett tulajdonítani annak, hogy mi volt a cikk címe, illetve bevezető része. A cikk címe teljesen egyértelműen arra utal, hogy a cikkben olyan polgármesterekről lesz szó, akik elvettek az óvónők pénzéből. Az ezt követő mondat első szava az E. majd az azt követő mondatban tényállításként és múlt időben szerepel, hogy önkormányzati dolgozók, így óvodapedagógusok bérét csökkentették egyes önkormányzatoknál. Ebből a szövegösszefüggésből a magyar nyelv szabályai szerint nem is következhet más az olvasó számára, mint az, hogy E-ban is megtörtént az óvodapedagógusok bérének csökkentése. Ezután pedig a cikk nem tartalmaz ezt a híresztelést cáfoló adatot. A cikkben szereplő az a közlés ugyanis nem alkalmas ennek a nyilvánvaló tényállításnak a cáfolatára, hogy az felperes neve a Gy. család és a DK ügyvédjének irodájával kötött szerződése annak tükrében is megdőbbsé, hogy a Magyar Nemzet információi szerint az óvodapedagógusoknak, a megváltozott munkabeosztásuk következményeként csökkenhetett a fizetésük.

A cikk e két közlésének együttes értelmezéséből is csak annyit lehet kész tényként és következtetésként levonni, hogy a cikk egyrészt azt állítja, hogy több önkormányzatnál csökkentették az óvodapedagógusok bérét, míg az felperesnél ugyancsak az óvodapedagógusoknak a megváltozott munkabeosztások következményeként még csökkenhetett is a fizetése. Az utóbbi feltételes módban megfogalmazott állítás csupán egy lehetőségre, egy eshetőségre vonatkozik, míg az előző kész tényként állítja az óvodapedagógusok bérének csökkentését. Az utóbbi tehát nem cáfolata az előbbinek, következésképpen annak ellenére sem arra vonatkozik, hogy mindkét állítás egy meghatározott foglalkozási csoportot érint. Mivel a cikk későbbi tartalma nem cáfolja azt a címmel, illetve a cím utáni bevezetővel sugallt tényállítást, hogy felperes csökkentette az óvodapedagógusok bérét, ezért azt az ítéltábla álláspontja szerint tényállításként kell kezelni, melynek valóságát a perben az alperesek nem bizonyították, hiszen ilyen indítványuk a már fentebb írt okoknál fogva nem is volt.

Következésképpen az elsőfokú ítéletben taglalt helyreigazító közlemény tartalma jogszerű, az annak megváltoztatását célzó alperesi fellebbezés alaptalan.

[12] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[13] Ezt meghaladóan a másodfokú eljárásban pervesztes II. rendű alperest marasztalta a felperes perköltségében, figyelemmel a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdéseire. A másodfokú eljárásbeli pervesztessége okán a II. rendű alperest kötelezte az ítéltábla az állam által előlegezett jogorvoslati illeték viselésére.

[14] A másodfokú bíróság a felperes másodfokú ügyvédi képvisellel felmerült perköltségét a felszámítottal egyezően a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján állapította meg 12 000 forint + általános forgalmi adó összegben.

[15] Az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján illetékeljegyzési jogos ügyben felmerült másodfokú eljárási illetéket a II. rendű alperes viseli a Pp. 101. § (1) bekezdése, valamint 102. § (1) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján.

Debrecen, 2021. február 9.

Dr. Veszprémy Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Répássy Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró